

வன்முறையை ஒழிக்க முடியுமா?

புள்ளெடுங்காலமாக மனிதகுலத்திற்கு நல்லொழுக்கம் போதிக்கப்பட்டு வந்த போதிலும், அது பயனளிக்கவில்லை என்பதற்கு இன்றைய உலக நடப்புகளே சான்று. போதனைகள் ஏன் பயனளிக்கவில்லை என்றால், உலகத்திலுள்ள மதங்கள், வாழ்வை உணர்வதற்கான திறனை மேம்படுத்தாமல், வெறும் நம்பிக்கைகளை அடித்தளமாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றன.

நீங்கள் வாழ்க்கையை ஐம்புலன்கள் மூலமாக மட்டுமே உணரும்போது, பொருள்தன்மை என்னும் பரிமாணத்திற்குள் உள்ளவற்றை மட்டுமே உணர முடியும். ஐம்புலன்கள், பொருள்தன்மை வாய்ந்தவற்றை மட்டுமே புரிந்து கொள்ளும். உங்கள் வாழ்க்கை அனுபவங்களுக்குள் வராத விஷயங்களில், நீங்கள் வெறும் நம்பிக்கை மட்டுமே கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

இந்த உலகில் நிகழும் முரண்பாடுகளைக் கவனித்தால், அவை, நன்மைக்கும், தீமைக்கும் இடையே நடக்கும் போர் போல தோற்றம் அளித்தாலும், அது எப்போதுமே ஒருவருடைய நம்பிக்கைக்கும், மற்றவருடைய நம்பிக்கைக்கும் இடையில் நடக்கும் போர் தான்.

நம் அனுபவத்தில் இல்லாதவற்றை நாம் நம்பத் தொடங்கும்போது, வேற்று நம்பிக்கைகளை உடைய மனிதர்களோடு

முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதை தவிர்க்க இயலாது.

மனிதகுலத்தின் இத்தகைய நம்பிக்கைகள், ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிடங்கா கொடுமைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள காரணமாகி விட்டன. இந்த நம்பிக்கைகளின் தூண்டுதலில்லாமல், தனி மனிதன் நிச்சயம் இத்தகைய கொடுமைகளைப் பிறருக்குச் செய்யத் துணிந்திருக்க மாட்டான்.

மனிதகுல வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்த்தால், இது நமக்கு விளங்கும்.

மனிதர்கள் கடவுள் மீது கொண்ட நம்பிக்கை, 'இதுதான் சரி, அது தவறு' போன்ற கொள்கைகள், திறம், இனம், ஜாதி, பாலின வேறுபாடுகள், மூட நம்பிக்கைகள் போன்றவை தான் அதிகபட்ச வன்முறைக்கும், ஒருவரை ஒருவர் அழித்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு கொடுமைகளைச் செய்வதற்கும், காரணமாகி விட்டன.

மதம் என்பது, ஒருவரை தன் உடல் தன்மையைக் கடந்த அனுபவங்களுக்கு இட்டுச் செல்லும் ஒரு வழிமுறை. மேலும், இந்த படைப்பு முழுவதும் ஒன்றே என்ற ஒருமைத்தன்மையை உணர்ந்துகொள்ள ஒரு வாய்ப்பு. ஆனால், நெடுங்காலமாக உலகத்திலுள்ள மதங்கள், உயிர்களின் புனிதத்தை

உணர்த்துவதற்குப் பதிலாக, பெரும்பாலும் அதற்கு புறம்பாகத்தான் செயலாற்றி வந்திருக்கின்றன.

முற்காலத்தில் எளிமையான மனமும், எளிமையான சித்தனைகளும் கொண்ட மனிதர்களுக்கு, மதங்கள் எளிமையான நம்பிக்கைகளைப் புகட்டி, அவர்களை நல்வழிப்படுத்தி இருக்கலாம். ஆனால், தற்போது மக்கள் மனநிலை தாறுமாறான எண்ண ஓட்டங்களும், இடைவிடாத கேள்விகளும் கொண்ட விலக்கின்றன.

இத்தகைய மனதை வெறும் எளிமையான நம்பிக்கைகள் கொண்ட தெறிப்படுத்திவிட முடியாது.

மனிதகுலம் தன் உள்நிலையில் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன, அறிவியல் ரீதியாக அணுகுவதற்கான நேரம் இது. இந்தியாவின் கலாசாரம் அத்தகைய அறிவியல் ரீதியான வழிமுறைகளை, மிக ஆழமாகவும், புரிந்துணர, பன்னெடுங்காலமாக பயன்படுத்தி வந்துள்ளது.

ஆனால், தன் உள்நிலை குறித்த பரிமாணத்தை உணர்ந்தவர், அதை பிறருக்குப் பரிமாறும்போது, துரநிர்வீடவசமாக அது முற்றிலும் வேறுவிதமாக திரிந்து போய்விட்டது. இவ்வாறு திகழ்த்ததற்கு,

வரையறுக்கப்படாத வழிமுறைகளும், அளவுகடந்த ஆர்வமும் காரணமாக இருக்கலாம்.

யோகா என்ற சொல்லுக்கு இணைதல் என்று பொருள். இந்த பிரபஞ்சமே 'தான்' என்று ஒருவர் உணரும்போது அது யோகா. நீங்கள் உங்களைச் சுற்றி இருக்கும் உயிர்களை, 'நான்' என்று எப்போது உணர ஆரம்பிக்கிறீர்களோ அப்போது ஒருவருக்கொருவர் செய்து கொள்ளும் ஒழுங்குகளுக்கு சாத்தியமே இல்லாமல் போய்விடும். இது வெறும் கற்பனை போல் தோன்றுகிறதா? அப்படி ஒன்றும் இல்லை. நிச்சயமாக இது சாத்தியம் தான்.

ஆனால், இப்போது மதங்கள், மனதோய் கொண்ட ஒரு சமூகம் போல நடத்தப்படுகிறது. இந்த நிலையில், மனிதர்கள் மேல் இந்த சாத்தியத்தை கட்டாயத்தின்போரில் நிகழ்த்த முடியாது. இந்த சாத்தியம் நிகழ வேண்டுமென்றால், அதற்கு தன்னை உணர்ந்த ஒருவரின் வழி காட்டுதலோடு மிகுந்த ஆர்வப்பணிப்புடன் அடிக் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் வருங்கால தலைமுறைகளுக்கு தெளிந்த மனதையும் அந்த முள்ள வாழ்வையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும்.

பிறரை, 'நான்' என்று உணராத வரை, வன்முறைக்கு முடிவில்லை. விரைவில் வன்முறையை ஒழிப்போம்!

சத்குரு

ஐக்கு வாசுதேவ்